

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi T. D.

o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem

Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim

z dnia 7 kwietnia 2011 r.; sygn. akt I Ns 6611/10

w sprawie z wniosku Gminy Ł.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 maja 2016 r.,

zażalenia T. D.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 14 grudnia 2015 r., sygn. akt I WSC 15/15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

T. D. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 14 grudnia 2015 r. odrzucające jego skargę kasacyjną od postanowienia tego Sądu z dnia 23 września 2015 r., oddalającego jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 27 lipca 2015 r., którym została odrzucona jego skarga o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2011 r., uwzględniającym wniosek Gminy Ł. o

stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, „o przejęcie sprawy, tj. skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpatrzenia” oraz o zasądzenie kosztów procesu za wszystkie instancje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga o wznowienie została wniesiona w sprawie z zakresu prawa rzeczowego, przeprowadzonej w trybie postępowania nieprocesowego. O dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach tego rodzaju rozstrzyga art. 519¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym skarga przysługuje od postanowień sądu drugiej instancji co do istoty sprawy oraz od postanowień w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie.

Postanowienie oddalające zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie zalicza się do żadnej z tych kategorii, co oznacza, że skarga kasacyjna od takiego postanowienia nie przysługuje. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w jednolitym, utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia z dnia 15 października 2001 r., V CKN 357/01, OSNC 2002, nr 7-8, poz. 92, z dnia 13 czerwca 2002 r., V CZ 54/02, niepubl., z dnia 8 sierpnia 2012 r., I CZ 101/12, niepubl., z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 109/14, niepubl. i z dnia 18 marca 2015 r., I CZ 25/15, niepubl.).

Z tych względów Sąd drugiej instancji trafnie odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną jako niedopuszczalną, chociaż nieprawidłowo powołał przepis art. 398¹ § 1 k.p.c., normujący dopuszczalność skargi kasacyjnej w postępowaniu procesowym. Uzasadniało to oddalenie - na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. – zażalenia, niezawierającego żadnych argumentów prawnych mogących prowadzić do skutecznego podważenia zaskarżonego orzeczenia.

aj